

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1041/2022
04.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Миролјуба Томића, Татјане Вуковић, Невенке Важић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ђушића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу К 212/22 од 07.07.2022. године и Кв 346/22 од 20.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 04.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ђушића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Лесковцу К 212/22 од 07.07.2022. године и Кв 346/22 од 20.07.2022. године и предмет враћа Основном суду у Лесковцу на поновни поступак.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу К 212/22 од 07.07.2022. године, окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка који је вођен против њега у предмету Основног суда у Лесковцу К 512/21, досуђен је износ од 639.000,00 динара и наложено рачуноводству Основног суда у Лесковцу да износ од 639.000,00 динара уплати на текући рачун браниоца окривљеног адвоката Зорана Ђушића из ... у року од 60 дана од правноснажности решења и одређено да у случају „неисплате“ у овом року, исплата се има извршити принудним путем на терет буџета Високог савета судства – Основног суда у Лесковцу.

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв 346/22 од 20.07.2022. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ђушића, изјављена против решења Основног суда у Лесковцу К 212/22 од 07.07.2022. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Ђушић, поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев тако што ће побијане одлуке преиначити и досудити му трошкове кривичног поступка у износу наведеном у предлогу, или исто укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, одржао седницу већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета заједно са правноснажним одлукама против којих је захтев поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву указује да је првостепени суд био у обавези да браниоцу окривљеног АА, адвокату Зорану Ђушићу призна захтев за накнаду трошкова кривичног поступка увећаних за 20% на име ПДВ, а у односу на износ који му је досуђен на име осталих трошкова поступка у износу од 639.000,00 динара. На овај начин иако формално не нумерише, бранилац окривљеног суштински указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Чланом 13. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да адвокат, који је обвезник пореза на додату вредност, има право додати припадајући порез на додату вредност на име извршеног обрачуна награде и трошкова.

Из списка предмета произилази да је пред Основним судом у Лесковцу вођен кривични поступак против окривљеног АА, те да је у предмету К 512/21 дана 20.12.2021. године, донета пресуда којом се окривљени АА ослобађа од оптужбе да је учинио кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ и донета одлука да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, а да је Апелациони суд у Нишу у предмету 17Кж1 192/22 дана 14.03.2022. године донео пресуду којом се одбија жалба ОЈТ у Лесковцу и потврђује пресуда Основног суда у Лесковцу К 512/21 од 20.12.2021. године.

Надаље, из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног Основном суду у Лесковцу поднео захтев за доношење посебног решења о трошковима и определио износ на 639.000,00 динара, увећан за 20%, с обзиром да је бранилац у систему обвезника ПДВ, о чему је приложио потврду о евиденцији у систему ПДВ од 04.02.2022. године као доказ.

Основни суд у Лесковцу је у предмету К 212/22 дана 07.07.2022. године донео решење којим се окривљеном АА досуђује износ од 639.000,00 динара и налаже рачуноводству наведеног суда да у складу са достављеним специјалним овлашћењем исплату изврши на рачун браниоца адвоката Зорана Ђушића, при чему није прихватио захтев браниоца да досуђена награда буде увећана за 20% на име ПДВ, јер иако је бранилац обвезник ПДВ, није суду доставио доказ да је приликом сваке радње у поступку плаћен и ПДВ да би суд за износ ПДВ- а могао да увећа досуђену награду.

Основни суд у Лесковцу је донео решење Кв 346/22 од 20.07.2022. године, којим је одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног уз образложење да је првостепеним решењем правилно и законито одлучено када није признат део захтева браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка увећаних за 20% на име ПДВ, јер је за признавање трошкова кривичног поступка са признатим ПДВ било потребно да бранилац достави доказ уз захтев за накнаду трошкова у виду рачуна за пружене

адвокатске услуге, заједно са доказом о пореском статусу браниоца и доказом да је бранилац у потпуности испунио своју обавезу према буџету Републике Србије.

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да право адвоката који је обвезник ПДВ-а да дода припадајући порез на додату вредност на извршени обрачун награде и трошкова, не може бити условљено пружањем доказа да је издао рачун примаоцу услуга који је физичко лице, нити је за остварење овог права неопходно суду поднети доказ да је бранилац у потпуности испунио своју пореску обавезу приликом наплате сваке обављене радње у предмету.

Наиме, одредба члана 42. став 1. Закона о порезу на додату вредност предвиђа обавезу обвезника да изда рачун за сваки промет добара и услуга, док Правилник о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“ број 37/2021), који се примењује од 01.07.2021. године и важио је у време доношења решења која су предмет поднетог захтева за заштиту законитости (а чијим доношењем је престао да важи Правилник о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Службени гласник РС“ бр. 23/2012)), у члану 164. став 1. тачка 1. предвиђа изузетак од ове обавезе, а наиме да обвезник ПДВ-а нема обавезу да изда рачун из члана 42. Закона, за промет добара и услуга физичким лицима са изузетком предузетника, која нису обвезници ПДВ-а, што је управо случај у конкретном предмету.

Из наведеног произлази да је решењима Основног суда у Лесковцу, која су предмет поднетог захтева за заштиту законитости, учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, као и одредбе члана 13. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која не условљава право на додавање припадајућег пореза на додату вредност на извршени обрачун награде и трошкова, пружањем доказа да је обвезник испунио своју пореску обавезу, као и повреда члана 164. став 1. тачка 1. Правилника о порезу на додату вредност, који не обавезује обвезника ПДВ-а да изда рачун за промет добара и услуга физичким лицима која нису обвезници ПДВ-а.

Због учињених повреда закона, Врховни касациони суд је, усвајајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Зорана Ђушића, укинуо побијана решења и предмет вратио Основном суду у Лесковцу на поновни поступак и одлучивање, како би, а имајући у виду примедбе изнесене у овој пресуди, донео правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је применом члана 492. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић